[18th December 1956

abolition. On account of local influence, a municipal council may propose the abolition, reduction or raising of any tax. Therefore, Government control is necessary.

DEPUTY SPEAKER : Questions are over.

[*Note.*—**An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.**]

II.—TIME FOR RECEIPT OF NOTICE OF CUT MOTIONS.

DEPUTY SPEAKER : I have to inform the House that under Rule 161 (2) (iii) of the Madras Assembly Rules, notices of cut motions should be delivered in the Assembly office before 3 p.m. on Tuesday, the 18th December 1956. No exception will be made to this rule on any account.

SRI V. BALAKRISHNAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சபை விதியின் கீழ் தலைவர் அவர்களிடத்தில் ஒரு புகார் செய்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அங்கத்தினர் எல்லோருக்கும் ஒரு கட்டு புஸ்தகங்கள் கொடுக்கப்பட்டன. அந்தக் கட்டு புஸ்தகங்களில் குடும்பக் கட்டுப்பாடு பற்றிய ஒரு அறிக்கையும் இருந்தது. அந்த அறிக்கையைப் பெறுவதற்கு இந்த சபையில் உள்ள எல்லா அங்கத்தினர்களும் அருகதை உள்ளவர்களா ? ஏனென்றால், இங்கு இருக்கும் பல அங்கத்தினர்கள் காதல் போராட்டத்தில் தோல்வியுற்று கலியாணம் ஆகாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்த முதல் ரக பிரும்மசாரிகளுக்கும் மனைவியை இழந்து வாழ்க்கையில் வாடி வதங்கி இருப்பவர்களுக்குங் கூட இந்த அறிக்கை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. . முக்கியமாக நமது முதல் மந்திரி அவர்களுக்கும் இந்த அறிக்கை வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். ஆகையினால் இவர்களிடமிருந்து இந்த அறிக்கையை வாபஸ் பெறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (பலத்த காகோஷம்.)

III.—STATEMENT UNDER RULE 40 *RE* FOOD SITUATION IN THE STATE.

DEPUTY SPEAKER : Sri A. Ratnam will now under Rule 40 call the attention of the Minister for Agriculture to a matter of urgent public importance. I want the hon. Member to be brief in his remarks.

SRI A. RATNAM : Sir, I rise to call the attention of the Minister for Agriculture to a matter of urgent public importance, viz., deterioration in the food situation in the State.

உணவுப் பிரச்னை மிக நெருக்கடியான பிரச்னையாக நம் நாட்டிலே நிலவி வருகிறது. கடந்த ஐந்தாண்டுத்' திட்டத்தில் நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்காரும் மத்திய சர்க்காரும் உணவு அபிவிருத்திக்காக பல கோடிக் கணக்கான ரூபாய்களை செலவழித்திருக்கிறார்கள். உணவு உற்பத்தியை பெருக்குவதற்கு பல சட்டங்களும் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். மான்யங்களும் கடன்களும் வழங்கியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் கூட, நம்முடைய சென்னை ராஜ்யத்தில் அரிசி கிடைப்பது குதிரைக் கொம்பாக இருக்கிறது. நமது அமைச்சர் அவர்கள் 'சட்ட சபை அங்கத்தினர்கள் நிலைமையை மிகைபடுத்திக் கூறுகிறார்கள். உணவு உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தியிருக்கிறோம்' என்று கூறுகிறார்கள். சென்ற சட்ட சபைக் கூட்டத்தில் இதுபற்றி கேட்கப்பட்டபொழுது 'மலையாள ஜில்லாவுக்கு நம்முடைய தமிழ் நாட்டு அரிசி சென்று விடுகிறது. ராஜ்ய சீரமைப்புக்குப் பிறகு

18th December 1956] [Sri A. Ratnam]

நாம் இந்த பற்றாக்குறையை தீர்த்துவிடலாம். அங்கத்தினர்கள் கூறுவது போல் நிலைமை அவ்வளவு மோசமாக இல்லை' என்று சமாதானம் கூறப்பட்டது. அங்கத்தினர்கள் புகார் கூறினால், அதைக் கேட்டு அமைச்சர் குழு காரியங்களைச் சரிவர சீரமைத்து நடத்த வேண்டும். அங்கத்தினர்கள் ஆலோசனைகளைக் கவனித்து பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அமைச்சர் குழு அதிகார வர்க்கம் போல் நடந்துகொள்ளக்கூடாது. அப்படி நடந்து கொள்ளுவதால் மக்களுக்கு ஒன்றும் பயன் ஏற்படாது.

சமீப காலத்தில் நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் அரிசி வாங்குவதற்காக டி. யு. சி. எஸ்.-ல் காலை முதல் மாலை வரையில் கியூ வரிசையில் நின்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். ஏதோ ஒரு சிலருக்குத்தான் இரண்டு படி அரிசி கிடைக்கிறது. மற்றவர்கள் அரிசியில்லாமல் திரும்பிப் போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏழைகள் வசிக்கின்ற பகுதிகளில் நியாய விலைக் கடைகள் திறக்கப்படவில்லை. கலெக்டர் ஆபீஸ், தாசில்தார் ஆபீசுக்குச் சென்றால், இதற்கென்று அங்கு தனி குமாஸ்தாக்கள் கிடையாது. மத்திய அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த அலுவலகங்களுக்குச் சென்று பார்த்தால், அங்கும் பொதுமக்களுக்குத் தேவையான வசதி செய்வதற்கோ, அவர்கள் குறைகளைக் கவனிப்பதற்கோ அதிகாரிகள் கிடையாது. ஏதோ அதிகாரிகளின் பெருக்கமும் குமாஸ்தாக்களின் பெருக்கமும்தான் இருக்கிறது. அதிகாரிகள் போய்க்கொண்டும் வந்துகொண்டும் இருக்கிறார்கள். ஆனால், உருப்படியான காரியங்கள் நடைபெறுவதில்லை. உண்மையிலேயே மக்களின் நியாயமான குறைகளைக் கவனித்து அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவி செய்ய வழியில்லை.

ரூ. 0–11–6 விலைக்கு அரிசி கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அது நடுத்தர மக்களுக்கோ, ஏழைகளுக்கோ கிடைப்பதில்லை. அவர்கள் தாங்கள் வேலைக்குச் செல்லாமல் கடையில் போய் காத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டியிருக்கிறது. இரண்டு நாட்களுக்கு ஒரு தடவை ஒரு படி அல்லது இரண்டு படி கிடைக்கிறது. ஏழைகளுக்குத் தேவையான புழுங்கல் அரிசி கிடைப்பதில்லை. ஏழை மக்கள் கூலி வருமானத்தை விட்டு, அங்கு கிடைக்கும் பச்சை அரிசியை வாங்கி, அதை ரூ. 0–14–0 அல்லது ரூ. 0–15–0-க்கு கள்ள மார்க்கெட்டில் விற்று அந்த லாபத்தை ஊதியமாகக் கொள்கிறார்கள். ஆகையால் நடுத்தர மக்கள், ஏழைகள், ரூ. 1–0–0 அல்லது ரூ. 1–2–0 கொடுத்து அரிசி வாங்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறதே தவிர, வேறொன்றுமில்லை.

அமைச்சர் அவர்கள் "தை பிறக்கிறது, நல்ல காலம் வந்து விடும், அறுவடைக் காலம் வருகிறது, அரிசி விலை குறைந்து விடும், அங்கத்தினர்கள் பயப்பட வேண்டாம், பொது மக்கள் அஞ்ச வேண்டாம்" என்று சமாதானம் கூறலாம். குறுவை நெல் அறுவடையாய் வந்திருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். அப்படிக் கண்டுங் கூட அரிசி விலை உயர்ந்துக் கொண்டே தான் போகிறது. அரிசி விலை உயர்வுக்குக் காரணம், பெரிய நிலச்சுவான்தார்களும், பெரிய வியாபாரிகளும்தான். வியாபாரிகளின் பதுக்கலைத் தடுத்து மக்களுக்குப் போதுமான அரிசி நியாய விலைக்குக் கிட்டும்படிச் செய்யவேண்டும். பதுக்கல் கூட்டத்தாரை கண்டு பிடித்து அவர்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். நம்முடைய ராஜ்யத்திலே உற்பத்தி செய்யப்படுகிற அரிசி பதுக்கப்பட்டு அதிக விலைக்கு விற்கப்படுகிறது. அதே நேரத்திலே பர்மாவிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்படும் அரிசி ஓரளவுக்கு நியாய விலைக்கு விற்கப்படுகிறது. இது பொது மக்களுக்கு திருப்தி அளிக்கக்கூடிய நிலைமை என்று சொல்ல முடியாது. தை மாதம் வந்த பிறகு அறுவடைக் காலத்தில் ஒரு சில மாதங்களுக்குத்தான் விலை உயர்வு குறையுமே தவிர, மறுபடியும் பெரிய மிராசுதார்கள், வியாபாரிகள் இவர்களில் பதுக்கல் காரணமாக அரிசி விலை அதிகரிக்கத்தான் செய்யும். அரிசி விலை நிரந்தரமாக குறையும் என்று எதிர் பார்ப்பதற்கில்லை.

DEPUTY SPEAKER ; The hon. member should be brief, This is not a half-hour discussion.

[18th December 1956

SRI A. RATNAM : ஒரு நிமிஷத்தில் முடித்து விடுகிறேன். பொது மக்களுக்கு அரிசி குறைந்த விலையில் கிடைப்பதற்கு அமைச்சர் குழு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அரிசி வியாபாரிகள் எப்படி பதுக்குகிறார்கள் என்பதைக் கண்டு பிடிக்கவேண்டும். ஒருவர் 10 மூட்டை அரிசிக்கு மேல் வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது. அதற்கு அதிகமாக வைத்துக்கொள்கிறவர்கள் லைசென்ஸ் பெறவேண்டுமென்று விதிகள் ஏற்படுத்திவிட்டால், சர்க்காருக்கு எவ்வளவு அரிசி கைவசமாகிறது, யாரிடம் இருக்கிறது, எவ்வளவு விலைக்கு விற்கலாம் என்ற விவரங்கள் தெரியும். இதை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொண்டு பொது மக்களுக்கு விநியோகம் செய்தால் எல்லோருக்கும் அரிசி நியாய விலையில் கிடைக்கும். உடனடியாக அமைச்சர் குழு இந்த நாட்டிற்கு நல்லதோர் அம்சத்தைத் தேடி எல்லோருக்கும் குறைந்த விலையில் வேண்டிய அளவு அரிசி கிடைக்கும்படிச் செய்யவேண்டும் என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வந்து, அமைச்சர் அவர்கள் அதற்குத் தகுந்த பதிலை சபைக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பயன்படும்படி அளிப்பார் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

10-10 a.m. THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Mr. Deputy Speaker, Sir, I am not expected to make any detailed reference to the long speech of the hon. Member. I shall make a statement on the present food situation in the Madras State.

The prices of paddy and rice which were very reasonable previously began to rise from March 1956 onwards. In order to arrest the rise in prices and stablise them at a reasonable level, the State Government evolved a scheme in consultation with the Government of India, under which stocks of rice supplied by the Centre from their godowns in the State are being sold to the public at controlled rates through the co-operative societies and private dealers selected for the purpose. The rice is being supplied by the Government of India at Rs. 16 per maund ex-godown or ex-railway station, and it is sold to the consumers at rates ranging from Re. 0–11–0 to Re. 0–12–3 per Madras measure.

The sale of rice under the above scheme through the T.U.C.S. was first introduced in Madras City in May 1956. Later, the scheme was extended to the urban areas in Madurai, Tirunelveli, Coimbatore, the Nilgiris, Salem, Tiruchirappalli, North Arcot and Tanjore districts. The work of distribution of rice has been entrusted mainly to co-operative institutions functioning in the several centres and wherever there are no co-operative institutions or where they are not willing to take up the work, private merchants including social workers have been selected for the purpose. The immediate effect of the scheme on prices was gratifying and it ensured cheap rice to poorer sections of the population. There was a demand for the extension of the scheme to a larger number of centres.

The effect of this scheme on prices, however, was not very pronounced as the lean season advanced. In September 1956, the Government of India stated that they had arranged to get plentiful stocks of imported raw rice and wanted that large stocks of raw rice should be pressed into consumption by the State Government so as to bring down the price of local varieties to the normal level. Accordingly, a larger number of co-operative institutions and retailers were selected in all the districts.

18th December 1956] [Sri M. Bhaktavatsalam]

Subject to availability of stocks each fair price shop-keeper is allowed to sell up to 20 bags per day. Rice is being issued by them to consumers up to one Madras measure of boiled rice and one Madras measure of raw rice, or up to two Madras measures of raw rice, according to availability of stocks in these varieties.

Besides this, bulk supplies of one week's requirements at a time of raw rice, subject to a minimum of one ton, are being made to institutions, establishments, factories and hostels.

In spite of the various measures taken by this Government in co-operation with the Government of India, it was not found possible to bring down the price of rice. It was reported that this was due to the fact that large stocks of rice were being purchased from Tanjore district by the merchants of Malabar and Travancore-Cochin who offered high prices and purchased as much as possible. There was also some difficulty in getting regular and steady supplies of rice from Andhra. Consequently the prices went up in all the important centres in this State. It was, therefore, considered that unless some restrictions were imposed on the movement of rice and paddy outside the State, it would not be possible to check the rise in price. The whole question was, therefore, discussed with Sri A. P. Jain, Union Minister for Food and Agriculture, when he was in Madras in the third week of October 1956. As a result of the discussions, it was finally decided that a network of fair price shops should be set up in the State and that the Government of India would supply adequate quantities of rice for the purpose. Accordingly the Collectors of districts were instructed to appoint as many retailers as were necessary in all important centres to implement this decision, and there are to-day more than 2,000 fair price shops functioning in the State including the Kanyakumari district.

A quantity of 50,198 tons of rice has so far been issued from the Central godowns to the fair price shops for sale to consumers from May 1956 to first week of December 1956. The rush on these shops was phenomenal and it was brought to notice that there were also abuses by resale of cheap rice bought from the fair price shops. It was no wonder that large queues were seen outside the shops and the stocks supplied to the shops were made to run out quickly. This continued in spite of the fact that the stocks were supplied to these shops to meet their weekly requirements instead of daily. Restriction was also placed by allowing supply to adults only and not to children who are sometimes used as emissaries for *benami* purchases. Even so, the demand was terrific and the supply from Central godowns was not inexhaustible as the stocks were only replenished from time to time by arrival of shipments or imports from other States. The quantity expected to be received in December 1956 is expected to be substantially more and the current demand could be met satisfactorily if not to the full extent. The total quantity expected to be available is about 33,000 tons.

[Sri M. Bhaktavatsalam] [18th December 1956

The Government of India have made arrangements to get further shipments of rice from Burma, China and America, regularly in future, and they have assured this Government that the requirements of the fair price shops in the State will be met liberally.

The situation during the past two weeks has considerably improved. As a result of the opening of a larger number of fair price shops and the prospect of a good samba harvest and less pressure for export from Tanjore, the prices are showing an easier trend as hon. Members might have read in the newspapers. In Tanjore, Tiruchirappalli and Coimbatore, the prices are reported to have fallen considerably by Rs. 3 to Rs. 4 per bag. It will take some time for this to be fully reflected in retail prices. But it is already reported that in Madras City, the offtake of rice in the T.U.C.S. fair price shops has decreased to some extent. If, as there is some reason to hope, the downward trend of prices is maintained, it may be said that we have turned the corner and that with the coming harvest of samba in January 1957, further improvement may be expected and there should be no room for anxiety about high prices of foodgrains in the State. In any case there is no shortage anywhere.

IV.—POINT OF INFORMATION *RE* LEGISLATION GOVERNING WORKERS OF BEEDI INDUSTRY.

Sri M. KALYANASUNDARAM : கடந்த சட்ட சபைக் கூட்டத்தில் கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் பீடித் தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமான மசோதாவை இந்தக் கூட்டத்தில் கொண்டுவருவதாக வாக்களித்தார்கள். அது சம்பந்தமான எந்த நடவடிக்கையும் எடுப்பதற்கான அறிகுறி தென்படவில்லை. இது எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது, என்ன நடவடிக்கை உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது, இந்த மசோதா வெளியிடப்பட்டு சபையின் இந்தக் கட்டத்திலேயே கொண்டு வரப்படுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

The Hon. Sri M. BHAKTAVATSALAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதா தயாரிக்கப்பட்டுவிட்டது. அதற்கு மேல் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. கூடிய சீக்கிரத்தில் இந்த சட்ட சபைக் கூட்டத்திலே அந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுவதற்கு முயற்சி செய்கிறேன் என்பதை மட்டும் இந்த சமயத்தில் சொல்லிக் கொள்கிறேன். முடியுமானால் அதை உடனே பிரசுரித்து சீக்கிரத்தில் சபை முன்பு கொண்டு வருகிறேன், கனம் அங்கத்தினர்களுடைய ஒத்துழைப்பும் இருந்தால்.

V.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR THE YEAR 1957–58.

DEPUTY SPEAKER : We now proceed to the next item on the agenda, namely, general discussion on the Budget for the year 1957–58. Sri P. Jeevanandam will initiate the discussion.

Sri P. JEEVANANDAM : அவைத் தலைவர் அவர்களே, நமது சென்னை சட்ட சபையின் சரித்திரத்திலே, மக்களின் பிரதிநிதிகளான அங்கத்தினர்களாகிய நாம் அத்தனை பேரும், நிதி அமைச்சரவர்கள் வரவு செலவுத் திட்டத்தைச் சமர்ப்பிக்கிறபோது புரிந்து கொள்ளத் தக்கதொரு தருணம் முதல் முறையாக இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில்தான் நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது என்பது நம் எல்லோருக்கும், தமிழ் மக்கள் எல்லோருக்கும் மிகவும் மகிழ்ச்சியைத் தரத் தகுந்த ஒரு செய்தியாகும். சென்ற கூட்டத்தில் தமிழில் அச்சேற்றிய வரவு செலவுத் திட்டம் அளிக்கப்பட்டது. இந்தக் கூட்டத்தில் தமிழிலேயே படிக்கப்பட்டது. இது,